

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det er vel efterhånden velkendt, at hr. Arne Melchior mener, at en god europæer og en god dansker er én, der ukritisk siger ja til alt, hvad der kommer fra Bruxelles, og at de, der sætter spørgsmålstegn ved noget, er imod EU, vil ud af det hele og er negative, efter hr. Melchiors opfattelse er sådan nogle underlige nogen. Men sådan er det jo ikke. Tingene er mere komplicerede og sammensatte og ikke kun sorte og hvide, og vi er faktisk nogle – heriblandt jeg selv – som er varme tilhængere af det europæiske samarbejde, men ikke bare siger ja til hvad som helst.

Fordi vi har haft en lang række forespørgselsdebatter og samråd og spørgsmål i Folketinget om Schengen, er det jo ikke ensbetydende med, at vi har fået belyst konsekvenserne af Schengensamarbejdet tilfredsstillende. Jeg synes, og andre med mig, at den desværre alt for korte debat, der var før folkeafstemningen, viste – blandt andet fordi grænsepolitiet påpegede en række problemer – at der er konsekvenser af grænsekontrollens bortfald, for nu at tage den del af Schengensamarbejdet, som vi ikke aner noget om. Det drejer sig også om den veterinære kontrol, det drejer sig om baglandspatruljernes effektivitet uden en grænsekontrol, det drejer sig om svindel med dagpenge, det drejer sig om kontrol med køre- og hviletidsbestemmelser for langturschauffører, og det drejer sig om en lang række andre ting. Når hr. Arne Melchior bare ser bort fra de ting, er det jo i virkeligheden en ret nedladende holdning over for de signaler, der kommer fra de dygtige betjente i vores grænsekontrol.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Tak for bemærkningerne.

Hr. Thulesen Dahl syntes ikke, man skulle lade sig provokere, men det gjorde han altså alligevel, og det må han jo selv om; det står ham jo frit for. Men jeg afsporer sandelig ikke debatten mere end nogen anden, og jeg siger min mening med samme ret, som hr. Thulesen Dahl siger sin.

Jeg vil ikke diskutere substansen i dag, for det har CD gjort ved seks tidligere lejligheder her i salen og masser af steder ude i landet, i artikler og ved møder, etc. etc. Det har vi gjort, og der foreligger ikke noget nyt siden sidst, og

derfor er der ikke noget at tage stilling til. Vores stilling er helt klar.

At forveksle, som også hr. Frank Dahlgaard gjorde, meningsmålinger med undersøgelser giver overhovedet ikke for fem flade øre mening. De klogeste i den slags undersøgelser er dem, der siger: ved ikke. Masser af dem, der siger enten ja eller nej, ved jo ikke, hvad det drejer sig om, og hvor skulle de også vide det fra? Det har de for øvrigt heller ingen pligt til. Men det er altså en kendsgerning, at folk ikke har villet diskutere, skønt der har været spaltepads i kilometervis og møder i massevis til rådighed.

Fru Anne Baastrup siger, at der ikke har været tid nok til at reagere for en række organisationer. Hvis man var vågen i 1985 og i de debatter, der er fulgt periodevis siden da, har der i hvert fald været tid, fra regeringens redogørelse kom den 19. november 1996, og til træbehandling herinde den 30. maj 1997. Det er altså godt og vel et halvt år, og det må være nok.

At tage stilling til forslaget til vedtagelse – det er helt klart. Vi stemmer ethvert forslag til vedtagelse i det spørgsmål ned, for de vedtagelsestekster, jeg har set, indeholder ikke noget nyt. Vi står ved den vedtagelse, som Folketinget med 80 pct.s flertal har besluttet i fjor, og sådan skal det forblive.

Hr. Keld Albrechtsen taler om den demokratiske proces og også om opinionsundersøgelser. Dem giver jeg altså ikke fem flade øre for. De er mere vildledende end vejledende, og det tror jeg også hr. Keld Albrechtsen ved andre lejligheder godt vil give mig ret i.

I øvrigt – det er også til hr. Keld Albrechtsen – siger jeg ikke, at debatten må være slut. Det må enhver da selv om. Ethvert menneske, enhver borger, ethvert parti, enhver mødearrangør, enhver læserbrevsskribent må da selv om, hvorvidt debatten er slut. Jeg har ikke ønsket låg på debatten, men jeg vil bare ikke deltage i en debat, som der ikke foreligger noget nyt i.

Så skal jeg sige til hr. Frank Dahlgaard: Det er helt misforstået, at CD eller undertegnede siger ja til alt fra Bruxelles. Vi har meget kritiske bemærkninger. Vi er meget overbeviste europæere, og vi er uenige i, at hr. Frank Dahlgaards vedtagelsestekst indeholder nogen relevans, og derfor stemmer vi den også ned, men derfra og til at slutte, at vi siger ja til alt, hvad